

הכנסת

הכנסת העשרים
מושב חמישי

פרוטוקול מס' 352
מישיבת ועדת העלייה, הקליטה והתפוצות
יום שלישי, י' בטבת התשע"ט (18 בדצמבר 2018), שעה 10:38

סדר היום:

סגירת עיתון וסטי

נכחו:

חברי הוועדה:

אברהם נגוסה – היו"ר
סופה לנדבר
רוברט טיביב
יואל רזבוזוב

מוזמנים:

לאון ליטינצקי – חבר כנסת לשעבר
דוד שכטר – הסוכנות היהודית
ינון אנגל – מנכ"ל עיתון וסטי
אלכסנדר וילנסקי – עורך עיתון וסטי

מנהלת הוועדה:

שלומית אבינח

רישום פרלמנטרי:

עופרה ארגס - חבר תרגומים

סגירת עיתון וסטי

היו"ר אברהם נגוסה:

בוקר טוב לכולם, ברוכים הבאים לוועדת העלייה והתפוצות. אנחנו מתחילים דיון בנושא סגירת עיתון וסטי, עיתון בשפה הרוסית. את הדיון יזמה חברת הכנסת סופה לנדבר שרת הקליטה לשעבר. נמצאים כאן חברי הכנסת חברי הוועדה סופה לנדבר יוזמת הדיון, חבר הכנסת יואל רזבוזוב וחבר הכנסת רוברט טיביב.

בפתיחת הישיבה ברצוני לומר כמה מילים לזכרה של רונה רמון, ז"ל שנפטרה אתמול בגיל 54 ממחלת הסרטן. רונה רמון הייתה אלמנתו של אלי"מ אילן רמון האסטרונאוט הישראלי הראשון שנספה ב-2003 באסון מעבורת החלל קולומביה ואמו השכולה של סרן אסף רמון שנפל כטייס קרב בתאונת אימונים בשנת 2009.

לאחר מות בעלה ובנה הקימה רונה בשנת 2010 את קרן רמון ששואפת להקנות לדור הישראלי הצעיר מצוינות אקדמית, מנהיגות חברתית ותעוזה פורצת דרך ופועלת לקידום של בני נוער וילדים בישראל. העמותה מפעילה תכניות חינוכיות מלאות בהן משתתפים אלפי ילדים מדי שנה, כולל עולים חדשים ובני עולים. תכניות כמו מועדון הטייסת, רמון סקיילייט ואות רמון, רמון ספייסלאב וכולי. ביום העצמאות ה-68 של מדינת ישראל נבחרה רונה רמון ז"ל להדליק משואה בהר הרצל בזכות פעילותה לקידום נוער למצוינות. ביולי 2018 חנכה את שדה התעופה רמון סמוך לאילת.

יהי זכרה ברוך. תנחומים לילדיה, יפעת טל ונעה.

היום אנחנו מקיימים את הדיון בנושא סגירת עיתון וסטי. הישיבה מתקיימת בהתאם לבקשתה של חברת הכנסת סופה לנדבר חברת הוועדה.

העיתון וסטי – חדשות ברוסית, הוקם בשנת 1992. לעיתון יש מוניטין אצל העולים ממדינות חבר העמים לשעבר ונחשב כעיתון העיקרי של קהילת דוברי רוסית בישראל. העיתון שייך לקבוצת ידיעות אחרונות, העורכת האחראית של העיתון היא יעל אדמוני שאינה דוברת רוסית.

בשיא פעילות העיתון הועסקו בו כ-180 עובדי מערכת. לפני שנתיים נסגרה המהדורה היומית הכתובה של העיתון המודפס. בסוף דצמבר 2018 הודיעו לעובדי העיתון שפעילות העיתון תופסק לחלוטין. תשעה עובדים יפוטר ותופסק פעילותם של כל הפריילנסרים.

לעיתון היה מגזין מצליח לנשים ומגזין לתיירות. אתר העיתון באינטרנט ימשיך לפעול באופן חלקי על ידי שמונה עד עשרה אנשי מערכת שימשיכו לעבוד לצד עובדי מינהל.

אנחנו רוצים לשמוע מהאנשים שעוסקים בנושא. נמצא כאן מנכ"ל העיתון, אבל אני מבקש לתת קודם את רשות הדיבור ליוזמת הדיון חברת הכנסת סופה לנדבר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב ראש, אני קודם כל רוצה להגיד לך תודה שהסכמת לנהל את הדיון על העיתון, מיותר להגיד שאני כמו כולנו דוברי הרוסית, הכרתי את העיתון מבפנים, בתחילת הדרך בשנת 1992, אני יכולה להגיד שאפילו דב יודקובסקי לקח אותי, עבדתי שם זמן מסוים במחלקת יחסי ציבור ועוד מקס וול היה חיי והייתה אמונה של דב יודקובסקי ומקס וול, אמונה והבנה ל שפה הרוסית ולקשר של העיתון עם דוברי הרוסית.

כמו שכבר אמרתי, העיתון נולד ב-1992 עם גל העלייה הגדול ביותר. העיתון הזה הפך לגשר בין המציאות הישראלית לדוברי הרוסית במדינת ישראל.

העיתון הזה תמיד, במשך כל השנים, השפיע על שייכות העולה להרגיש ישראליות. להרגיש "אני כאן, אני ישראלי, זה הבית שלי" ואני חושבת שהחומר הזה שהגיע אז להמון בתים של דוברי רוסית, עשה אותם ישראליים. העיתון במשך כל השנים פתר בעיות, הוריד חסמים, חסמים שעמדו מול העלייה, עזר והיה העוזר הראשון של עידוד העלייה והקליטה במדינת ישראל.

לי אישית מאוד מאוד כואב על הצוות, על העיתונאים ואני חושבת שחבריי חברי הכנסת ומי שנמצא כאן יגידו שהרמה הכי גבוהה בשפה הרוסית, שקשה היום למצוא במדינת ישראל. קודם סגרו את רדיו רק"ע והפכו אותו לרדיו שונה לגמרי. עיתונאים דוברי רוסית ברמה כזאת זה אוצר שיש במדינת ישראל נכון להיום, והאוצר שיש לעליה ממדינות חבר העמים.

שמות של עיתונאים שעבדו שם וחלקם כבר לא נמצאים בעולם הזה, הם שמות שהפכו להיות סמל לעליה, כמו אדוארד קוזניצוב ו- - - וארקדי קרייב ולב מלמד ומקס לוריא ועוד ועוד.

אני רוצה להגיד למנכ"ל העיתון, אני מבינה שאנחנו כאן נמצאים בישיבה לא רגילה, בגלל שעיתון זה עסק. אם הוא מביא כסף הוא ממשיך, לא מביא כל כך הרבה כסף אז הוא לא ממשיך. לי, אדוני, מאוד מוזר שבישיבה הזאת לא נמצאים נציגים של אגודת העיתונאים הישראלים שהיו צריכים להיות ראשונים במלחמה עבור העיתון הזה, בגלל שזה דבר אלמנטרי שהם חייבים לעיתונאים, לחברים לעיתונאים שהיום נמצאים בעיתון, שעבדו בעיתון שיהיו מפוטרים.

אני כן דואגת לכל העיתונאים שעכשיו יצטרכו לחפש עבודה בגיל 60 פלוס, שאנחנו יודעים שהם מתקרבים לפנסיה, אבל האוצר הזה לא יכול להישאר ברחוב, ובגלל הדאגה שלי וההבנה שלי שעיתון זה ביזנס, אני פונה אליך אדוני המנכ"ל, אל תסגרו את העיתון. תעשו כל מאמץ. אני מבינה שהכל היום עובר לאינטרנט, אבל תדעו שאתר באינטרנט לא יחליף את עיתון וסטי, ולקבור אותו היום זה אסון, זה דבר שלא צריך לקרות ואם עוד יש מאמץ, יכול להיות שאתם גם צריכים לחפש בעיות כלכליות בדבר אחד, כאשר את הצוות דוברי הרוסית ושיווק העיתון בשפה הרוסית מנהל מישהו שלא כל כך מכיר את המנטליות, יכול להיות שכאן הייתה הבעיה. לא אני אמליץ לך איך לנהל את העיתון, אבל אני חושבת שסגירתו תהיה אסון לכל דוברי הרוסית במדינת ישראל, לעיתונאים ולמי שמבין שהאוצר הזה לא צריך להסגר.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה. אני מבין, גם אחרי שדיברנו על הצורך, אנחנו יודעים שזה עיתון פרטי, זה עסק, אבל החשיבות בדיון הזה הם העולים החדשים, שנוחתים בנתב"ג ומגיעים למדינת ישראל, הדבר הראשון שנותן להם את מה שקורה, זה העיתון הזה, זה העיתון שנותן להם בשפת האם. לכן אנחנו לא מסתכלים ל- - - איזה שהוא עסק פרטי, אנחנו רואים מול עינינו את אינטרס העולים החדשים, זה כל העניין. לכן הסגירה היא פגיעה בעולים החדשים.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא רק עולים חדשים. אני כבר כמעט 40 שנה מ קבלת ידיעות אחרונות ומקבלת את עיתון וסטי. הרמה העיתונאית הזאת לא תחזור.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני מדבר לא רק על מי שנחת לפני שנה או שנתיים, אלא גם לגבי כל דוברי השפה הרוסית ובעיקר המבוגרים שלא התחברו מהר לשפה העברית, וכאלה יש בכל העליות. לכן אני מתכוון. לכן הדיון חשוב, למרות שאני רואה שמשרדי הממשלה לא הגיעו, אבל אנחנו נמשיך את המאבק. חבר הכנסת יואל רזבוזוב בבקשה.

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

כבוד היושב ראש, תודה שהסכמת לדיון, תודה על היוזמה חברת הכנסת לנדבר, הדיון הזה חשוב. אמרנו וכולנו מסכימים על כך, שיש בסגירת העיתון פגיעה בעולים. קשה לבוא בטענות למערכת ידיעות אחרונות ולמנכ"ל כי אנחנו יודעים שזהו עסק פרטי וזו החלטה עסקית.

אבל אני כן רואה כאן את היחס של הממשלה. זה שמשרדי הממשלה לא כאן. אתמול נחשפתי לסכום של לפ"מ, אני חושב שהגענו לשיא, 570 מיליון ש"ח, כשזה היה 300, 150, פתאום הגענו לסכום מאוד מאוד גבוה. אז אם יש כאן פגיעה בעולים והממשלה כן רוצה לעזור לעולים, והיום, כשראש הממשלה הוא שר הקליטה בפועל, אפשר לעזור. לפ"מ יכול להעביר מהסכום של 570 מיליון ש"ח, אנחנו מדברים פה על משהו מאוד מאוד קטן, אני לא מכיר את הסכומים ולא רוצה להכנס אליהם אבל אני חושב שאם הממשלה רואה חשיבות בעולים היא יכולה להעביר את הכסף הזה ולעזור וגם להציל את העיתון כי זו פגיעה בעולים, ולעזור לכלי תקשורת אחרים שעוזרים לעולים, ולא משנה איזו שפה, אני אפילו לא מתייחס כאן לשפה.

שוב, אנחנו מדברים שהקפיצו את הסכום בלפ"מ, בכ-300 מיליון ₪. אפשר לבדוק, אלה נתונים שאתמול במליאת הכנסת נחשפתי אליהם. אפשר לעזור.

היו"ר אברהם נגוסה:

300 מיליון?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

היה 300 היום 570. לדעתי שמעתי אתמול - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

לעיתון הזה?

יואל רזבוזוב (יש עתיד):

לא, הסכום בלפ"מ. השנה התקציב של לפ"מ הוא 570 מיליון ₪. זה המון כסף. הסכום לפני היה כ-300 וזה כמעט הוכפל.

אם רוצים לעזור לעולים וכולנו מסכימים שסגירת העיתון תפגע בעולים, תתנו, אני מאמין, מיליון ₪ מתוך ה-570 זה כבר יעזור, ואני מאמין שלא יסגרו את עיתון. אם נחשב באחוזים זה פחות מ-0.5%. אז אני כן חושב שיש פתרון ואני כן שמח על זה שאנחנו דנים למרות שזה עסק פרטי ואנחנו מדברים כאן על פגיעה בעולים בוועדה, וכן אפשר לעזור לעולים ואנחנו בוועדה צריכים לדרוש שחלק מתקציבי לפ"מ, כי זו לשכת פרסום ממשלתית שמעבירה תקציבים ומפרסמת הודעות לציבור, ישנו ציבור עולים שלא שולט בעברית כפי שצריך, וכן להעביר לשם את הכסף כדי שגם המידע יגיע אליהם כי הרבה פעמים זה מידע נחוץ, אם הממשלה נותנת ומתקצבת את הגוף הזה, והגוף הזה מתקצב הודעות ממשלתיות לציבור, אני חושב שציבור העולים הוא חלק מהציבור וכן שליטה בעברית לא מספיק טובה, וזה כסף קטן. כמו שאמרתי, אני לא מבקש פה משהו גדול ואנחנו כוועדה, ואני בטוח שכולם מסכימים איתי, לא מבקשים דברים גדולים. אנחנו מבקשים משהו מאד קטן ואנחנו יכולים להציל גם את העיתון. אנחנו לא מצילים רק את העיתון, אנחנו מצילים ועוזרים לעליה, לאנשים שזקוקים לכך.

כפי שאמרתי זה לא סתם דיון ואנחנו מדברים בשביל לעשות כותרות. יש פה פתרונות אמתיים שאפשר לעשות, עניין של סדר עדיפויות ורצון. תודה.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה. חבר הכנסת רוברט טיבייב בבקשה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

תודה ידידי אברהם נגוסה, תודה לחברת הכנסת סופה לנדבר שהשכילה להעלות את הנושא על סדר היום, יואל רזבוזוב כמובן.

יש לי בעיה עם המושג "עסק פרטי" סליחה, אני מתנצל גבירתי סופה לנדבר, כי אין היום mass media שהוא רווחי. אין בעולם מושג כזה. אין דבר כזה. קודם כל mass media הוא כלי, זה קודם כל מידע אובייקטיבי שצריך להגיע לאנשים. זו המלחמה, לכיוון הזה אנחנו נלחמים. שאלה אם אפשר, ידיעות אחרונות הוא עיתון רווחי?

ינון אנגל:

אני אתייחס אחר כך.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

תודה. אני בטוח שיש פה עניינים של פרסום, עניינים אחרים שמנסים להכנס לפה כל מיני, אתה יודע מה, אליטות חברתיות כלכליות, אליטות של mass media, כולם מנסים לשלוט על זה. במקרה הזה יש לי, רבותי, בעיה ענקית. איפה העובדים של עיתון וסט? לפחות חלק מהם?

שלומית אבינח:

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אוקיי. ויש פה נציג של משרד הקליטה?

שלומית אבינח:

הזמנו אותם, והם בחרו שלא להגיע. מלשכת מנכ"ל.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

יופי. בחרו שלא להגיע.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא, אני כבר לא שרה. אם הייתי בוחרת הייתי גם יוזמת וגם באה לכאן.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

סליחה, אנחנו חייבים לעשות עם זה משהו. מה זה הדבר הזה? מה זה הזלזול הזה? בחרו שלא להגיע?

שלומית אבינח:

הזמנו את המנכ"ל, את לשכת המנכ"ל. אני אומרת לפרוטוקול.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אני מבקש לציין את זה. זו ממש שערורייה מה שקורה פה. חוץ מעובדי עיתון וסטי, אני כמעט בטוח ואני פונה לכל העיתונאים דוברי רוסית בארץ, אתם הייתם צריכים לבוא לפה ולתמוך. היום זה עיתון וסטי ומחר זה מישהו אחר. רבותיי, יש מלחמה על מידע, מידע אובייקטיבי, ועיתון וסטי ממש הסתדר עם התפקיד הזה די טוב, הוא די אובייקטיבי. זה מה שחסר לאנשים. על זה המלחמה, לא על הכסף. אתה יודע מה, פחות על הכסף.

כי כמו שצינתי אין היום mass media רווחי. אין שאלה אם רוצים להביא את המידע האובייקטיבי לאנשים או לא. במקרה הזה, כנראה שלא. אם משרד הקליטה החליט לא לבוא, זו אמירה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני רוצה לשאול את שרת הקליטה לשעבר שלא מזמן עזבה את המשרד, איך התנהל המשרד בעבר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתה יודע בדיוק שאנחנו תמכנו ב-mass media ברוסית, בצרפתית ובאמהרית, מפני שאני חושבת שזה כלי קליטה אמיתי, זה כלי עידוד עליה וזה כלי קליטת עליה. אני מצטערת שהם לא נמצאים כאן.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אני מתנצל, גבירתי חברת הכנסת סופה לנדבר, היושב ראש אברהם נגוסה, זו בדיוק הוכחה נוספת, דיברנו על תקרת הזכוכית. אני אפילו לא חבר של סופה, אנחנו מכירים ולפעמים גם נלחמים בכנסת, אבל תבין, אם סופה לנדבר הייתה היום שרת הקליטה דבר כזה היה יכול לקרות?

היו"ר אברהם נגוסה:

לכן שאלתי כי היא עזבה את המשרד לא מזמן. אני אומר, האם הנושא הזה לא בא לשולחנך לפני חודשיים, לפני שלושה חודשים, לפני חצי שנה? אני מברר את הדברים.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

קודם כל אני אסירת תודה על כך שהסכמת לנהל את הדיון היום על עיתון וסטי בגלל שאני מבינה שההבנה שלך שבשפות העולים יהיו גם כלי תקשורת, גם כל החומרים שדאגתי שצריכים להיות במשרדי הממשלה נגישים לעולים בכמה שפות. אתה יודע שבדיוק בזמן שניהלתי את המשרד, הדבר הראשון שעשיתי היה נגישות. אני מצטערת אבל אני לא במשרד העלייה והקליטה היום.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אברהם תן לי לתקוף אותך - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

לא, רציתי - - - נשמע מהמנכ"ל ולאחר מכן - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אברהם, אתה היחיד פה שמייצג את הממשלה נכון להיום.

היו"ר אברהם נגוסה:

זה לא עניין פוליטי ולא מפלגתי. הנושא הוא, אמרתי בהתחלה, זה עניין טובתם של העולים.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

ברור. בוא נפנה ביחד לראש הממשלה ונברר מה קורה במשרד. שבוע שעזבה השרה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני לא רוצה להעביר את האשמה לראש הממשלה עכשיו. הייתי פונה לראש הממשלה שהוא היום ממונה על משרד העלייה והקליטה והייתי מבקשת, אפשר להעביר כסף מלפ"מ - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אולי זו הוראה שלו? בואו נברר.

היו"ר אברהם נגוסה:

לא.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

ברור לי שלא.

היו"ר אברהם נגוסה:

לכן אני מברר. אם הנושא התחיל אחרי שהיא עזבה או שהוא היה גם כשהיא הייתה שרת הקליטה ואז הייתה בעיה של - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אדוני היושב ראש, אתה גם פוליטיקאי חבל על הזמן.

היו"ר אברהם נגוסה:

זה חשוב מאוד, מתי הסגירה התעוררה, האם מיד אחרי שהיא עזבה או בעת שהיא הייתה שרת הקליטה. זה מידע חשוב לנו.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני אני לא רוצה להיות לא צנועה, אבל במשך שנים כשאני ניהלתי את משרד העלייה והקליטה, קרו שם המון דברים ואם תרשה לי ותחליט לעשות ועדה על מה שקרה בשלוש הקדנציות של סופה לנדבר, אני חושבת ששעות רבות, ואתה יודע וכולם יודעים, לא נסיים את הישיבה הזאת בגלל שהיו שינויים בכל המקומות.

אני כשרה נתתי הוראה ותמכתי בכל כלי תקשורת בכל השפות. עיתון וסטי היה בתמיכה בפרסומים - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

את הפרסומים ראיתי חד משמעית.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני מצטערת שהמשרד החליט שלא להגיע אבל אני לא רוצה להעביר את האשמה לאף אחד. אני רוצה להעביר את הבקשה שלנו לידיעות אחרונות שיעשו כל מאמץ לא לסגור.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

בעולים הדיגיטלי אנחנו נחשפים להמון מידע, בפייסבוק, באתר האינטרנט, אבל לתמיד העיתון יהיה חבר שאתה פותח את העיתון, אתה מדבר איתו. אתה לא יושב מול המסך, אתה יושב מול חבר. אתה יושב מול עיתונאי שכותב כתבה כזו או אחרת וזו הרגשה שלנו בכללי, את הדבר הזה לוקחים מציבור דוברי הרוסית. תאר לעצמך חלילה וחס שהיום סוגרים – ודרך אגב, אני מתנצל, אני לא מנוי על ידיעות אחרונות, אני מנוי על הארץ ומעריב. אני צריך לדעת מה קוראים עלינו ואיך מקללים אותנו, אז אני מקבל את המנוי גם כן. תודה רבה אדוני היושב ראש.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה. נפנה למנכ"ל שייתן לנו תמונה כללית. מתי התעוררה הבעיה של סגירת העיתון? אני מבקש גם שתתייחס - - -

ינון אנגל:

תנו לי לדבר אני אציע גם פתרון שיהיה תלוי בכם, לא בי. אני רוצה להגיד מילה אישית. אני אישית הקמתי את וסטי ב-1992. תוך חודש באו אלינו אחרי שהם עזבו את מעריב, באו אלינו ואנחנו תוך חודש הקמנו את העיתון הזה והעיתון היה מצליח והייתה לו תפוצה גדולה. העיתון הזה לאט לאט ירד, אנחנו חיסלנו את המהדורה היומית שלא הצליחה לקבל מספיק פרסום ועיתונים חיים בדרך כלל – רוב הכסף בא מהפרסום ולא ממכירת העיתון, ונשארנו עם מהדורת סוף השבוע. פתחנו את מהדורת האינטרנט שממשיכה, ברוך השם יש לנו כניסות לא מעטות של עשרות אלפים, אבל גם הוא עדיין מפסיד כסף והחלטנו לסגור את המהדורה המודפסת, אנחנו עדיין נשארנו במהדורה הדיגיטלית מתוך כוונה לתת לזה את האפשרות אולי להתאזן, כי גם הוא מפסיד כסף.

אנחנו סובלים הפסדים של הפרינט, כל מצב הפרינט, העיתונות המודפסת במדינת ישראל קשה. הקימו פה חינוך שמקבל מודעות במחירי היצף, שהוא פוגע בכל העיתונים המודפסים והיום כל העיתונות המודפסת נמצאת בבעיה קשה ואני לא יודע מה יהיה פה בעוד חמש שנים, עם עיתונים, בלי עיתונים, עם דמוקרטיה, בלי דמוקרטיה, זה התהליך שקורה היום בעיתונות המודפסת.

אנחנו סגרנו את וסטי בכאב לב רב, ואומר לך את זה, זה שהקים את וסטי.

היו"ר אברהם נגוסה:

מתי סגרתם?

ינון אנגל:

הודענו להם לפני חודשיים שב-31 לדצמבר תהיה המהדורה האחרונה. אנחנו נשארים באינטרנט שהוא פי כמה יותר נפוץ מהמהדורה המודפסת.

אבל יש לי פתרון. לשכת הפרסום הממשלתית לפ"מ, בשנה האחרונה פרסמה בוסטי בערך בסכום של בין 50,000 ל-100,000 שקל לשנה. אם אתם מסוגלים דרך הצנרת הממשלתית שאני לא בקיאה בה, להביא למצב שלפ"מ יתחייב לפרסם בוסטי, כולל במהדורה הדיגיטלית ב-2019 בשלושה מיליון שקל, אנחנו לא נסגור את העיתון. קחו את התהליך הזה ותנסו להביא אותו. אני תמיד גם יכול לפתוח בחזרה. אני לא מאמין שאפשר להתגבר, אבל אני אומר עוד פעם, אם לפ"מ, לשכת הפרסום הממשלתית שזה כסף ממשלתי יבוא ויגיד "אני מוכנה לפרסם בוסטי" אני לא רוצה מתנות ולא רוצה הטבות, לא רוצה שום דבר בחינם. כנגד פרסום. תתחייב שא ת כל המודעות הממשלתיות וכל מה שיש יתנו לנו תקציב של שלושה מיליון שקל בשנה, אנחנו נפתח את המהדורה שאנחנו סוגרים. אין בכלל ויכוח בעניין הזה. אנחנו לא מסוגלים היום להמשיך להפסיד במצב שהעיתונות נמצאת. אני חרד לא פחות מכם. תדאגו שמשדד הקליטה או מישהו יבוא לפ"מ ויבטיח לנו תקציב ממשלתי לפרסום, לא מתנות ולא מענקים ולא טובות הנאה ולא פרוטקציות אלא כנגד פרסום, אני מודיע כאן, אנחנו נשקול שוב את ההחלטה שלנו. אני סיימת.

היו"ר אברהם נגוסה:

עוד לא גמרנו. האם משרד הקליטה או משרד ממשלתי היה מעורב בהחזקת העיתון?

ינון אנגל:

ממש לא. זה עיתון שהוקם על ידי קבוצת ידיעות אחרונות שהעלייה הייתה בשיאה. זה לא סוד שאחוז הקריאה ירד, קוראים אותו בדרך כלל אנשים מבוגרים, הצעירים שעלו מרוסיה לשמחתנו עוברים לא ט לאט לעברית.

אבל אני מודיע פה בצורה הכי אחראית, אם משרד הקליטה ולפ"מ יתחייבו כנגד פרסום, אנחנו לא מקבלים לא מתנות ולא הטבות מאף אחד, כנגד פרסום ב-2019 להפנות תקציב של שלושה מיליון שקל לוסטי אנחנו נשקול את זה מחדש. האתגר הוא שלכם, לא שלנו. צריך לעבוד על זה מהר.

היו"ר אברהם נגוסה:

אף פעם משרד הקליטה או משרד ממשלתי לא היה מעורב במימון העיתון הזה. מה שהם רוצים פרסום, לפ"מ פנתה עליך, עשית פרסום, נתתם לה שירות - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא, המשרד מבקש לפרסם ולפ"מ מאשר, או יפרסם פה או יפרסם שם.

היו"ר אברהם נגוסה:

זה מה שאני אומר, כלומר אתם סיפקתם שירות וקיבלתם בין 50,000 ל-100,000 שקל לשנה. אבל זה לא מימון משרדי.

ינון אנגל:

לא, כנגד מודעות. קבוצת ידיעות אחרונות לא מקבלת שום מימון. לפ"מ היום מעבירה את עיקר התקציבים לחינמון, זה המצב היום.

היו"ר אברהם נגוסה :

ברור לנו. אני רוצה לקרוא לכם את תשובת משרד העלייה והקליטה להזמנה שלנו להשתתפות בדיון. "הנושא שבנדון אינו בתחום אחריות והטיפול של משרד העלייה ולכן לא יגיע נציג מטעם המשרד לוועדה הנ"ל".

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

זה לא מעניין אותם? אני לא מבין.

היו"ר אברהם נגוסה :

זו תגובתם. שאלת אם הם הוזמנו או לא. הזמנו אותם וזו תגובתם.

אנחנו יכולים להמשיך להצעה של כבוד המנכ"ל - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

תן לי להתייחס לעוד כמה דברים.

היו"ר אברהם נגוסה :

בבקשה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

סליחה אדוני המנכ"ל אני מתנצל, אבל התפקיד שלי הוא ביקורת ואני חייב להביא אותה. לפעמים אני מביא ביקורת גם על המפלגה שלי והרבה יותר לקואליציה, אבל זה סיפור אחר. יש כאלה שאוהבים - - -

היו"ר אברהם נגוסה :

אבל למה להאשים אותה? שום ממשלה - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

אני לא מאשים.

היו"ר אברהם נגוסה :

אל תעשו פוליטיקה. אנחנו פה ביררנו, שום משרד ממשלתי לא היה מעורב. לכן אתה לא יכול להאשים עכשיו את הקואליציה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

עצם העובדה שמשרד הקליטה החליט לא לבוא, הממשלה אשמה. בוא נסתכל לאמת בעיניים.

היו"ר אברהם נגוסה :

זה שהם לא באו שהזמנו אותם - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

הם החליטו לא לבוא.

היו"ר אברהם נגוסה :

הם אמרו שהנושא לא בתחום שלהם, קראתי את תגובתם לפרוטוקול. כי אני גם צריך - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אדוני היושב ראש, זה לא מעניין אותנו.

היו"ר אברהם נגוסה:

הסיבה שהם לא באו כי הנושא הזה אף פעם לא היה באחריותם ולא בטיפולם.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

זה לא עניין של אחריות.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני חולק על מה שהם אמרו, כי אמרתי בהתחלה, מה שגרם לי לקיים את הדיון למרות שאני יודע שזה עסק פרטי, הוא טובת העולים.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

עוד כמה משפטים. אני כבר אמרתי שאין דבר כזה Mass media זה רווחי, זה ממש שליטה, זה ממש מידע, כל אחד מסתכל על זה איך שהוא רוצה, אבל אלו כללי המשחק.

היו"ר אברהם נגוסה:

אל תאשים את הממשלה, אל תאשים את הקואליציה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

עוד לא אמרתי ממשלה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אמרת קודם.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אבל יש פה עוד איזו שהיא מגמה, יכול להיות ואני מאוד מקווה שאני טועה, כשקניתם את האתר ISROS, ידעתם שהדבר הזה לא יהיה רווחי? אני שואל שאלה.

ינון אנגל:

לא יודע, אני לא עסקתי בזה אישית.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

סגרתם איזה שהוא אתר, אני לא רוצה להתייחס לזה, אחר כך סגרתם את העיתון וסטי, אחר כך תסגרו גם את האתר וסטי. חלילה וחס זה לא תיאוריית קונספירציה, אני רוצה להבין את המגמה. ברור שתגיד לא. אבל אני שואל את עצמי האם קיימת מגמה, האם זה היחס כלפי העולים ואתה יודע מה, אני לא מאשים את עיתון וסטי, אני גם לא מאשים את הממשלה, אני מאשים את ציבור דוברי הרוסית, היינו צריכים לבוא לפה ולסגור את הכנסת ולהראות מה קורה. לצערנו הרב זה לא קורה, אבל זו צריכה להיות דוגמה. רק שבועיים שרת הקליטה הפסיקה להיות שרת הקליטה ופתאום משרד הקליטה החליט לא לבוא.

היו"ר אברהם נגוסה:

נכון. אני שאלתי אם משרד הקליטה היה ממנה - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

הזמנת אותם - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

כן, הזמנו אותם - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

החליטו לא לבוא. כתוב.

היו"ר אברהם נגוסה:

בסדר, תסתכל במישור העובדתי. לא הכל פוליטיקה. בוא נסתכל על המישור העובדתי.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אברהם, לא התייחסתי לפוליטיקה, אני פשוט רוצה להגיד - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

לא, נכנסת כשאמרת שהשרה עזבה ולאחר שבועיים סוגרים. זו פוליטיקה. מבחינה עובדתית אני שאלתי האם הממשלה, ולא משנה אם זו ממשלת מערך - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

תרשה לי לעזור לך - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אתה יודע מה, הממשלה הכי טובה. לא הכי טובה. טובה.

היו"ר אברהם נגוסה:

חבר הכנסת רוברט טיבייב, אני אומר שתתמקד, מבחינה עובדתית הממשלה לא הייתה מעורבת, לא משרד הקליטה ולא משרד אחר, לא היו מעורבים במימון העיתון הזה. אם היו מעורבים ופתאום מפסיקים, הטענה שלך נכונה. אבל זה לא נכון.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

לא אמרתי שהיו מעורבים, אמרתי שהחליטו לא לבוא לישיבה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אז זה בסדר, הביקורת זה למשרד הקליטה, אני אתך, אבל הסיבה שלהם שהם לא מטפלים בזה. למרות שהמשרד לא מטפל הם היו צריכים להגיע לכאן לטובת העולים למצוא פתרון אחר, חלופי.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אתה יודע מה, אין לי בעיה עם הממשלה, אין לי בעיה עם משרד הקליטה, אין לי בעיה עם ידיעות אחרונות, יש לי בעיה באמת עם הקהל שלנו. מפה צריך להיות מסר חד משמעי, רבותיי, אם אנחנו לא נעזור לעצמנו אף אחד לא יעזור. עובדתית, אנחנו רואים את זה היום. תודה אדוני היושב ראש.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה, אלכסנדר וילנסקי, העורך הראשי של עיתון וסטי. תכניס אותנו לנושא, להשתלשלות העניינים שהגענו למצב הזה ואיך לדעתך נצא ממנו.

אלכסנדר וילנסקי :

קודם כל לגבי רווחיות העסק, עיתון וסטי הוא לא העיתון היחיד בשפה הרוסית, יש גם את קבוצת נובוסטי נידיילי, הקבוצה של אלי אזור שזה עסק פרטי לא רווחי, עסק מפסיד כמובן כמו הרבה עסקים במדיה, וזה לא נסגר. ואף אחד לא סוגר אותו.

נובוסטי נידיילי זה אחר.

אלכסנדר וילנסקי :

יש שם כמה עיתונים יש שם חבילה מאוד מכובדת של - - -

ינון אנגל :

כמה אנשים הוא מעסיק, אלי אזור?

אלכסנדר וילנסקי :

אני יודע? בערך כמו עיתון וסטי, שישה או שבעה.

ינון אנגל :

אני אגיד לך. חמישה.

אלכסנדר וילנסקי :

מצוין. כמה יש במערכת וסטי?

ינון אנגל :

תן לי רגע להגיד לך. יש שם חמישה, כל החומרים שם מועתקים מרוסיה, הוא משלם 100 דולר לשום דבר, זה לא עיתון, זה פמפלט של קטעי עיתונים מרוסיה. אם אתה קורא לזה עיתון, צר לי זה לא המנטליות של ידיעות אחרונות. אנחנו מנסים לייצר עיתונות איכותית.

אלכסנדר וילנסקי :

המנטליות של ידיעות אחרונות זה לסגור עיתון שאף אחד לא מבין מה זה העיתון הזה, על מה כתוב שם, מה הציבור שהוא פונה אליו ולא אכפת לו. לא רק לא מבין, לא אכפת לו. יחד עם זאת, אם אתה נוגע בזה, זה מדיניות כושלת וזה ניהול כושל מבחינת המסחר והשיווק. יושבת שם אישה שהיא מנהלת שיווק שהיא כבר שנה לא מדברת איתי, לא מדברת מילה אחת. לא מדברת, כי היא חושבת שאני לא מבין בכלום והיא היחידה שמבינה והיא לא מביאה גרוש.

אתר וסטי קיים שנתיים. שנתיים אני מתחנן, אני על ארבע מתחנן, תעשו משהו, תעשו פרזנטציות, תקדמו את האתר. נאדה, שום דבר. לא אכפת לאף אחד ולא מעניין את אף אחד.

המדיניות של ידיעות אחרונות הוד מעלתם זה לשים מפקח על כל עורך שהוא מדבר רוסית כאילו אני ילד קטן, טירון קטן שלא מבין כלום. אני שנה בארץ, ומתוך 28 שנה אני עוסק בעיתונות ישראלית 27 שנה. אני מתיימר שאני קצת יודע מה זה עיתונות ומה זה עיתונות ישראלית. 27 שנה מתוך 28 שאני בארץ, ומכתיבים לי מה לעשות, איך לעשות, מה צריך להיות בעיתון, מה צריך להיות על העמוד הראשון ואיך צריך לנהל את העסק הזה. אני לא צריך את זה, זה מצחיק, כי הקהל של ידיעות אחרונות זה לא קהל של עיתון וסטי. זה ממש לא.

חוץ מזה, עוד פעם אם אנחנו מדברים על רווחיות, למה המדינה הזאת מחזיקה את ערוץ 10? בצפורניים נלחמים על ערוץ 10, עסק פרטי, עסק כושל, עם מדיניות כושלת ומנהיגות כושלת.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

תן לי לענות לו בבקשה.

היו"ר אברהם נגוסה:

רגע.

אלכסנדר וילנסקי:

והעיתון הזה משקף את היחס, אני לא רוצה להגיד את של כולם אלא רובם במדינה הזאת לקהל הרוסי, למגזר כולו. זה היחס. אם צריך לסגור משהו, דבר ראשון מה סוגרים? משהו לרוסים, מה אכפת לנו מהם. בלאו הכי, כמו שרוברט אמר, הם לא יצאו לרחובות, לא יחסמו את הכניסה לכנסת, לא יעשו חסימות באיילון, לא, הם לא יעשו. אז אפשר לעשות איתם מה שרוצים ועושים מה שרוצים.

למה לסגור את וסטי? ואני רוצה לתת קצת רקע ויש כאן חברים שיכולים להעיד על האמת בדבריי. עיתון וסטי הוא לא סתם עיתון, הוא לא עוד עיתון כמו נובוסטי נידילי עם חמישה אנשי מערכת. מערכת של וסטי היא הרקבה יותר גדולה, זה שישה אנשים כולל אני. אחרי גלי פיטורין ענקיים שהיו שם וצימצומים וכל זה. זה היה 180 איש בהתחלה, מ-180 איש נשארו שישה כולל אותי. ברור שזה לא עיתון במנחים של ידיעות אחרונות.

אנחנו עכשיו שייכים לידיעות תקשורת. למה ידיעות תקשורת? מה, אנחנו מקומוץ? לא. אנחנו עיתון לכל דבר, רק בשפה הרוסית. זה הכל.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

זה לא הכל, זו הבעיה.

אלכסנדר וילנסקי:

זו הבעיה, אני צינתי את זה. חוץ מזה זה לא סתם עיתון, זה סמל של העלייה של שנות התשעים. דורות על גבי דורות גדלו על העיתון הזה, גדלו עליו. האנשים לא ראו את סוף השבוע שלהם בלי מהדורת סוף השבוע של עיתון וסטי, כולל תחקירים עיתונאיים, וכל זה, זה היה עיתון מפואר והיום נשארו ממנו השרידים והחלקים האלה, וגם רוצים לדרוך על זה ולמחוץ את זה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

עם רמה עיתונאית מאוד גבוהה.

אלכסנדר וילנסקי:

נכון. וזה מאוד כואב. לפני שנתיים וכמה, כשגייסו אותי לעיתון, הייתה לי גאווה גדולה כי אני עכשיו אהיה עורך ראשי של עיתון וסטי. לא עיתון נובוסטי, לא עיתון - - , וסטי. וסטי זה מותג. ואת המותג הזה הורגים היום.

ינון אנגל:

אני רוצה להתייחס. צר לי על מה שאמרת.

אלכסנדר וילנסקי:

גם לי.

ינון אנגל:

כי אתה לא מבין שאנחנו כבר כמה שנים מסבסדים את עיתון וסטי עם ההפסדים שלו, אני לא רוצה להגיד מספרי תפוצה, עם מה התחלנו ולמה הגענו והאוכלוסייה הרוסית קוראת פחות ופחות את

העיתונים ברוסית, העיתונים שהזכרת הם לא עיתונים בעיני, הם בסך הכל מעתיקים, אין שם מערכת, אין שם חשיבה - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אז תשמור את המותג.

ינון אנגל:

תרשו לי רגע אחד. אנחנו משאירים את האתר הדיגיטלי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

זה לא מחליף.

ינון אנגל:

סליחה, אני רק רוצה לענות לחברי וידידי. אנחנו משאירים את האתר הדיגיטלי, כמות הכניסות היא בערך פי 200 ממה שעיתון וסטי מוכר, לפני שבאת אני הצעתי פתרון שלשכת הפרסום הממשלתית תתחייב לפרסם גם בעתון המודפס וגם בדיגיטל בשלושה מיליון שקל ב-2019 ואנחנו לא נסגור את העיתון, אבל שיקחו את זה כאמביציה. אני משלם בידיעות אחרונות משכורת ללמעלה מ-2,000 איש, והיום אנחנו במצוקה איומה, ואם אתה אצלנו בבניין אתה יודע שהפרינט הולך ונכחד ויש לנו מחירי מודעות שהחינוך מכתוב לכל השוק והוא גומר את כל העיתונות הכתובה. בזה תילחמו.

אני האחרון שרוצה לסגור את וסטי, אני אשמה, אתה יודע, לא רוצה שירוויח, אבל שלא יפסיד. תדאגו לתקציבי פרסום ממשלתיים, אני מודיע, לא נסגור את העיתון וגם אם נסגור אפשר לפתוח אותו.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

כמה עיתונאים עובדים בעיתון ידיעות אחרונות?

ינון אנגל:

סדר גודל של 400.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

וכמה כאן?

היו"ר אברהם נגוסה:

שישה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

רבותי, אי אפשר - - -

ינון אנגל:

תסלחי לי, גם בעיתון ידיעות אחרונות אנחנו סוגרים מוספים ומאחדים מוספים כדי לשרוד. זה לא התקופה שהייתה פעם. אני הקמתי את וסטי, אני יודע כמה הוא היה מדפיס כל פעם, היום הוא לא מוכר אפילו 5% ממה שהוא היה בשיא שלו. וזה המצב. תדאגו לתקציבי פרסום ואנחנו לא נסגור את העיתון. אם אתם מסוגלים. אם אתם לא מסוגלים, אנחנו לא יכולים לסכן את כל המוסד הזה בנושא שמפסיד. אני יכול להגיד לכם רק דבר אחד, לא רק וסטי נסגר, אנחנו מצמצמים עוד דברים, סגרנו שני מגזינים בשנה האחרונה, אני לא יכול לסכן, 5,000 משפחות מתפרנסות מידיעות אחרונות. האחריות שלנו היא שהם יוכלו להתקיים. זה לא מצב פשוט היום. ואני לא אגיד אם אנחנו מרוויחים או מפסידים, אנחנו עסק פרטי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

כמה ידיעות אחרונות מקבל מלפ"מ?

ינון אנגל:

פחות מישראל היום. אני לא אתן נתונים מסחריים, אנחנו עסק פרטי. אני אומר לך, הגוף שמקבל הכי הרבה כספים זה ישראל היום. תדאגו שלושה מיליון יגיעו לוסט, גם לדיגיטלי, גם לפרינט, אני פה מתחייב שלא נסגור.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אני לא נגדך, אני רוצה להיות איתך. אני חושב שכולנו לטובת העניין רוצים להיות ביחד. אבל בוא נמצא פתרון הולם. כמו שזרקת עלינו עכשיו את האחריות "תמצאו לי שלוש מיליון שקל ואחר כך נפתח מחדש" בינינו, ברור שזה לא יקרה.

ינון אנגל:

לא יקרה? תדברו עם משרד הקליטה ש - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

תן לי לסיים. בוא ננסה באמת, אנחנו נשקול, נעשה ועדה משותפת איתכם, ביחד עם העיתון, ביחד עם העיתונאים, נשב ביחד ונבדוק, תן לנו צ'אנס לפחות להתחיל למצוא את הכסף. מה אתה אומר לי עכשיו? בוא נסגור, בוא נהרוס את זה, ואחר כך אלוהים יודע אם נבנה. ברור שזה לא יקרה. ברור שהמשיח לא יבוא ויבנה מחדש את העיתון. זה ברור לכולם, אפילו לילד בכיתה א'.

ינון אנגל:

וסטי לא נסגר, וסטי משנה צורה. יש לנו כמעט 100,000 כניסות ביום לדיגיטל. מתקרב ל-100,000 כניסות. זה וסטי של היום, אנחנו ב-2014, 2015.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אני לא נגדך, אני איתך. אני רוצה ללכת איתך, אבל אנחנו גם הפוליטיקאים קצת מבינים את העניין. מה לעשות, גם אתה פוליטיקאי, אם לא היית, לא היית מגיע למצבים - - -

ינון אנגל:

אני לא פוליטיקאי.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

במדינת ישראל כל תפקיד הוא פוליטי. זה לא משנה אם מפלגה זו או אחרת. אלה עובדות. אבל בואו באמת נצא מכאן עם איזו שהיא החלטה, החלטת ביניים, אני מסכים, אני חושב שכולם זורמים איתך. בוא נקבל החלטת ביניים ונבדוק מה יקרה בחצי השנה הקרובה. אנחנו נכתוב, אנחנו נילחם - - -

ינון אנגל:

אני אענה לך. תבוא אלינו עם תשובה תוך שבועיים שלושה, אלה תהליכים שעברו בדירקטוריון ידיעות אחרונות, אני לא יכול ל- - - אותם, אני מודיע לך כאן, אם תהיה לנו התחייבות מלפ"מ על שלושה מיליון שקל לשנה, אנחנו - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

חבר הכנסת רוברט, שמעתי את ההצעה שלך, אבל לפני שאנחנו מגיעים לסיכום כדאי שנשמע את האחרים גם. יש לי שאלה, הפתרון שנתת שלפ"מ ייתן שלושה מיליון שקל תוכלו - - -

ינון אנגל:

נגד פרסום. אני לא רוצה לא מענקים, לא הטבות, כלום, אני נותן תמורה. השנה לפ"מ פרסם בוסטי 80,000 שקל.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אז תפטר את מנהלת השיווק שלך.

ינון אנגל:

סליחה, אני צריך לפרסם, בלפ"מ לטפל. אני גם לא רוצה להתייחס לכל הנתונים - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אז תן לי את הנתונים, אנחנו נטפל.

ינון אנגל:

אני לא אתן את הנתונים.

אלכסנדר וילנסקי:

אני רוצה להבהיר משהו לגבי האתר והעיתון. יש טעות איומה שעושים במערכת ידיעות אחרונות. הם חושבים שהאתר מחליף את העיתון, וזה לא. זה קהל אחר, זה אנשים אחרים, יש אנשים שרק עכשיו, זה עתה מגיעים לארץ, עוד לא יודעים עברית ועוד לא יודעים כלום ולא יודעים להשתמש במחשב, וזו ההצלה היחידה שלהם. יש אנשים מבוגרים שלא משתמשים באינטרנט ולא קוראים את האתר והעיתון מיועד גם להם. חוץ מכל הקהלים האחרים והאנשים שגם משתמשים באינטרנט וגם קוראים את העיתון כי אלה דברים שונים לפעמים.

לגבי 100,000 כניסות, יש 300,000 כניסות והיום אתה במקום - - -

ינון אנגל:

אני מדבר על - - -

אלכסנדר וילנסקי:

בסדר, יש 300,000 כניסות ביום - - -

ינון אנגל:

אבל אין לי פרסום שם.

אלכסנדר וילנסקי:

פרסום זה לא אלי.

ינון אנגל:

- - -

אלכסנדר וילנסקי:

כי מנהלת השיווק לא מדברת איתי.

ינון אנגל:

אני לא מאשים אותך בכלום.

אלכסנדר וילנסקי:

אני מביא 1,000 - - - מפרסמים, היא לא מתייחסת אלי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אנחנו לקחנו כיוון לא נכון. אמרתי, כאשר את העיתון מנהל מישהו שלא קורא רוסית, לא מבין את המנטליות, זה דבר שהוא פסול מראש. לא יכול להיות שדוברי רוסית לא יכולים לעשות שיווק. אם הם עיתונאים ברמה כל כך גבוהה והמוצר שלהם ברמה הכי גבוהה, אז יש דוברי רוסית שמסוגלים לקרוא, מבינים את המנטליות ומבינים את הערך של העיתון. אני לא נותנת הוראות, אני אומרת שכאשר מנהלים את זה לא נכון יכול להיות ששם צריכים לחפש את הסיבה להפסדים.

היו"ר אברהם נגוסה:

אין מחלוקת על הצרכים המיוחדים - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

זה מוצר ברמה הכי גבוהה.

ינון אנגל:

אני השקעתי מאות מיליונים. אתה חושב שאנחנו קיבלנו החלטה בקלות? המותג הוא שלנו.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אנחנו לא מאשימים, אנחנו פשוט מחפשים יחד איתך פתרון.

היו"ר אברהם נגוסה:

אין מחלוקת שיש צרכים מיוחדים, מכיוון שזו אוכלוסייה מבוגרת בעיקר שלא משתמשת באינטרנט ומעדיפה לקרוא את העיתון. בעיקר אוכלוסייה מבוגרת. לכן אין תחליף לעיתון הזה, אין מחלוקת בעניין.

ינון אנגל:

הוא אומר שיש נובוסטי ואקו וכל אלה - - -

אלכסנדר וילנסקי:

אבל אתה אומר שזה - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

בואו, אנחנו רוצים ללכת לכיוון של פתרון. הפתרון שנתת אנחנו צריכים לבדוק - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

זה פתרון. לקבוע.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא, אנחנו צריכים לבדוק את זה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו צריכים להיות אופטימיים חבר הכנסת רוברט, אין מרחק גדול בין פוליטיקה ועסקים. לכן הוא שומר את העסק שלו, זה תפקידו.

ינון אנגל:

זה נכס שלנו וסטי, זה מותג שלנו. אני מביא אותו לדיגיטל.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

בכל במה אני אגיד שמי שהתחיל את העיתון וסטי זה ידיעות אחרונות, בכל במה אני אגיד שמי ששמר על העיתון וסטי זה ידיעות אחרונות. ממחר אני מתחיל.

ינון אנגל:

--- יותר להפסיד.

היו"ר אברהם נגוסה:

חבר הכנסת טיבייב, בואו נגיע לכיוון של פתרון. בואו נשמע גם אנשים אחרים שהגיעו לכאן להשמיע דבריהם, ואז נכוון להגעה לאיזה שהוא פתרון. אין מחלוקת שהעיתון צריך להמשיך, לא צריך לסגור אותו, יש אוכלוסייה שצריכה את העיתון הזה. אנחנו רוצים לראות איך אנחנו משאירים אותו. בבקשה ליאון ליטינצקי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

חבר כנסת בדימוס.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

פעמיים.

היו"ר אברהם נגוסה:

מאיזו מפלגה?

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

זה כבר לא משנה.

לאון ליטינצקי:

אמרת שלא נערב עניינים פוליטיים.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתה יכול להגיד קודם ממפלגה לא נכונה ואחר כך ממפלגה נכונה. הנה, הוא נמצא במפלגה הלא נכונה - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

אני נמצא פה הרבה שנים, 33 שנים. אתה לא נראה שלפני.

לאון ליטינצקי:

מאיזו שנה אתה בכנסת?

היו"ר אברהם נגוסה:

זו הקדנציה הראשונה.

לאון ליטינצקי:

אה, פעם ראשונה 2008 הייתי חבר כנסת ופעם שניה 2013.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה.

לאון ליטינצקי:

אדוני יו"ר הוועדה, חברי כנסת מכובדים והמנכ"ל והאורחים. נאמר פה בהתחלה שהנושא של עיתון וסטי הוא נושא עסקי. תרשה לי לומר אפילו יותר מזה, עסקי פרטי. ואולי מדקות הראשונות לאנשים שהיו מגיעים לפה בפעם ראשונה היה נשמע חריג איך ועדת עליה וקליטה עוסקת בדבר שהוא עסקי פרטי.

אדוני המנכ"ל אנשים מכובדים, אדוני יושב הראש וחבר כנסת, אני שמסתכל על זה כישראלי, עולה לשעבר, היום אפשר לומר שאנחנו כבר ותיקים, סופה ורברט - - -

רברט טיבייב (המחנה הציוני):

אני עוד לא - - -

לאון ליטינצקי:

אבל ישראלים פרופר. אני לא רואה בישיבה הזו שום דבר חריג, תרשה לי לומר אדוני המנכ"ל. למה? כי עיתון ידיעות אחרונות והעיתון וסטי זה לא רק דבר עסקי, זה גם דבר ערכי מוסרי ציוני, כי כל הדגלים של מדינת ישראל ועל כל הנאומים של בעלי העיתונים והגופים הגדולים במדינה, אני לא זוכר פעם שלא יושב ראש הדירקטוריון אמר שעיתון ידיעות אחרונות הוא גם נוקט בציונות, הוא גם תומך בעליה וקליטה, כי אלה המילים שחרתנו על דגל מדינת ישראל ואתם חלק מכובד מאוד מזה, ואני יודע שמדינת ישראל לא קמה אך ורק בגלל עסקים גדולים ופרטיים שיש להם חלק גדול מאוד בהקמת מדינת ישראל, אלא גם עניין מוסרי ציוני ואני שמח לומר שמהיכרות שלי עם ידיעות אחרונות אתם באמת חלק לא מבוטל מזה, ושאפו.

לכן זו לא ישיבה חריגה. זו לא ישיבה שצריכה לעסוק פרופר כמו שאמרה סופה ורברט בעניין עסקי. זה עניין מוסרי. אני אפילו חושב שיותר מוסרי מאשר עסקי.

עכשיו אני רוצה להגיע לכמה נקודות. אחת – אני חושב שעיתון וסטי, ואני לא רוצה לחזור על מה שנאמר כאן שהוא עיתון מאוד איכותי, באמת אין לו תחליף ואין עם מה להשוות בארץ בשפה הרוסית, זה עיתון שנותן השלכה דרכנו, דרך מי שקורא רוסית, מי שמקבל את העיתון כמנוי, עושה השלכה גם על משפחות רחבות, על הילדים. אני רוצה לומר לך שאני מנוי בידיעות אחרונות, אתה יודע למה? כתמיכה בעיתון וסטי. אני גאה בזה שידיעות אחרונות מחזיקה את עיתון וסטי, אולי לא מהדרך של תשואה רווחית, מהרווח, אלא ממוסרי - - -

רברט טיבייב (המחנה הציוני):

שכנעת.

לאון ליטינצקי:

אני ישראלי, עושה מנוי לידיעות אחרונות בגלל שאתם תומכים ומשקיעים בעיתון וסטי כי זה חשוב לי לאמא שלי, לאבא שלי, לסבים ולסבתות. דבר שני, בשנה שעברה עשינו הודות לסופה וחברי כנסת מכובדים דבר שלא חשבו שיקרה, המדינה היחידה בעולם שהעבירה חוק חוץ מרוסיה, על ה-9 למאי שזה יום הניצחון על הנאצים, שזה הבסיס הגדול שאיפשר להקמה של מדינת ישראל. אם לא היו מנצחים את

הנאצים כמובן מדינת ישראל לא הייתה קמה כי הפלטפורמה של היטלר הייתה לפשוט לאפריקה וללכת - -

העיתון שלכם - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

שלנו. כבר שלנו.

לאון ליטינצקי:

שלנו, של כולנו, של מדינת ישראל, דוגל בלחנך את הצעירים וכל פעם לפרסם את האמת על הניצחון על הנאצים ואנחנו קוראים את זה. ואין תחליף לדבר כזה שה-1,800 וטראנים קוראים כל סוף שבוע ורואים את הסיפורים על ההיסטוריה של הניצחון על הנאצים ואי אפשר להרוג את זה.

עוד שתי נקודות אחרונות ברשותך. העיתון שלנו, העיתון שלכם, וסטי, זה לא רק עיתון. זה גם רמקול וזה גם חלק של משרד החוץ. האם אתם יודעים מה הצעד הראשון שעושה מחלקת יחסי ציבור של שגרירות בארץ שמגיעים לארץ? הם דבר ראשון עושים מנוי לעיתון וסטי. למה? כי ממה שאנחנו שומעים מהשגרירות ובוודאי שסופה ורוברט יודעים וגם האורחים המכובדים, שהעיתון שלכם נחשב לאחד העיתונים האמינים מבחינת החומר שאתם מעבירים לשגרירות, אז זה גם הפנים של מדינת ישראל כלפי שגרירות. ממה שאני יודע, חמש שגרירות מנויות על עיתון וסטי היום כולל שגרירות רוסיה וכל פעם ששגריר רוסיה מתראיין לתקשורת הישראלית מאיפה הוא שואב מידע? הוא תמיד אומר "קראתי בעיתון וסטי כך וכך".

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אתם יכולים להשפיע על ההחלטות של פוטין.

לאון ליטינצקי:

זה כבר השלכות של טיבייב, כן? ודבר אחרון, נאמר פה על פתרון. קודם כל שמחתי לשמוע מזה שהמנכ"ל אומר "אנחנו מוכנים להשאיר את העיתון עובד". יש ניצוץ שיצא פה. זאת אומרת שאתם לא נעולים בהחלטתכם לסגור.

ינון אנגל:

ממש לא. העניין הוא כלכלי נקודה.

לאון ליטינצקי:

אני אומר לך מה שאני שומע מהצד. אבל ברור שאם אתם ב-31 לדצמבר סוגרים את העיתון, מהניסיון של כולנו, אנחנו מבינים שהחזרה היא מאוד מאוד - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

לא נגיע לפתרון. זה לא מציאותי.

לאון ליטינצקי:

בדיוק. כמעט ולא נגיע לפתרון. אדוני היושב ראש אם תרשה לי אני אציע פה משהו בהיצמד למה שנאמר כאן על ידי סופה ורוברט וגם יו"ר הוועדה. אני חושב שהפתרון נכון לעכשיו נמצא בשני המגרשים. מצד אחד ההנהלה של ידיעות אחרונות חייבת לעשות צעדי אמון כלפי מה שנאמר כאן על ידי המנכ"ל שהם מוכנים להשאיר את העיתון עובד, בתנאים מסוימים. אבל צריכים להיות צעדי אמון.

ינון אנגל:

בתנאים מסוימים.

לאון ליטינצקי:

בסדר. אני שומע, אני גם אומר את המילים. מצד שני אני חושב שצודקים חברי הכנסת כי הם מייצגים לא רק את הציבור אלא הם גם נבחרים העם, הם אומרים "ברור שנעשה צעדי אמון משני הצדדים" אתם מצדכם, והם, אני מאוד מקווה, אנחנו גם נעשה את כל מה שאפשר ונשלב כוחות וידיים, הם ינסו למצוא ואני בטוח שהם ימצאו משהו. אני לא יודע אם זה אותו סכום שאתה מדבר עליו, לא בטוח, ואני אומר לך מניסיון, אבל בטוח שהם יעשו. לכן אי אפשר לסגור את העיתון ב-31 לחודש. צריך לתת פרק זמן ששני הצדדים יעבדו, ואז יש סיכוי שהוא ימשיך לעבוד כי אם הם ימצאו עכשיו והעיתון יהיה סגור ב-31 תרשה לי, לא יהיה שום דבר.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה רבה אדוני. תרמת לנו הרבה.

ינון אנגל:

אני יכול להתייחס? קודם כל אני לא רוצה להגיד את המספרים של וסטי, כי העורך אולי ייפגע ממני.

לאון ליטינצקי:

כואב לו על העיתון. זה לא אישי.

ינון אנגל:

גם לי כואב יותר ממנו. הוא אצלנו שנתיים, אני בעיתון מ-1992, אני אישית הקמתי אותו. אני לא בא לפגוע בך חס וחלילה. אנחנו הידרדרנו לכמויות תפוצה מזעריות. כמות המנויים בוסטי יכנסו לחדר הזה ועוד יישאר מקום. אז נכון שלשגרירות רוסיה יש. אנחנו משאירים את האתר. לאתר יש כמעט 100,000 כניסות, נכון, אנשים מבוגרים אולי לא ייכנסו לאינטרנט. אתם לא מבינים מה מצב העיתונות הכתובה במדינת ישראל. אתם לא מבינים. עיתון מעריב - - -

לאון ליטינצקי:

חבל, אני לא אמרתי שאתה לא מבין בעניין של עולים מרוסיה. נתתי לך כבוד. למה אתה חושב שאני לא מבין בעניין של עיתונות כתובה?

ינון אנגל:

לא הפרעתי לך.

לאון ליטינצקי:

למה אתה חושב שאני לא מבין בזה?

ינון אנגל:

אבל אני מכיר את המספרים.

לאון ליטינצקי:

תגיד שאתה מכיר מספרים. אל תגיד שאני לא מבין. עם כל הכבוד. אני יכולה להגיד כמה דברים אתה לא מבין בנושא של עליה וקליטה. תרשה לי.

ינון אנגל:

גם הורי מרוסיה.

לאון ליטינצקי:

אתה מודה שאתה לא מבין בזה? אם אתה לא מבין בנושא של עליה וקליטה אין לי ספק למה העיתון נסגר.

ינון אנגל:

העיתון נסגר כי הוא מפסיד סכומים מטורפים.

לאון ליטינצקי:

זה שמענו כבר כמה פעמים. אתה לא מחדש שום דבר. אבל יש עוד הרבה עיתונים שעובדים, למרות ההפסדים.

היו"ר אברהם נגוסה:

סליחה. הוא הציע, אמר את דעתו. אתה אמרת את דעתך. אנחנו נשמע עוד אנשים שרוצים להתייחס. אם אין נלך לכיוון של פתרון. אנחנו חוזרים אליך, מה אתה אומר לדברים האלה. אל תעשו את זה - - -

ינון אנגל:

קודם כל אני מצטער. דברת מאוד לעניין ואני מאוד מעריך את זה, הכל בסדר. אני רוצה שתבינו, אני הכי כואב את ההחלטה לסגור את וסטי, אבל אני גם דחפתי להחלטה הזאת כי יש לי אחריות ל-2,000 משפחות שעובדות בקבוצה הזאת. זה לא הדבר הראשון שאנחנו סוגרים ולא הדבר האחרון שאנחנו סוגרים. אם מדינת ישראל רוצה לקיים עיתונות כתובה דמוקרטית, היא צריכה לשנות את הגישה שלה, ויש פה דברים, זה לא הפורום, יש לי הרבה מה לומר בנדון, אבל תאמינו, יש לחברה הישראלית בעיה, אני לא יודע איפה יהיו העיתונאים יהיו בעוד חמש שנים לפי מצב העיתונות הכתובה.

אנחנו דאגנו לשמור את האינטרנט. האינטרנט מגיב הרבה יותר טוב מהעיתונות הכתובה, אני לא רוצה להגיד אפילו את הכמויות שאנחנו מדפיסים, זה סוד מסחרי ואני לא רוצה לפגוע פה באף אחד. אני באמת לא רוצה להגיד מספרים אבל אלה מספרים מועטים. הייתה הידרדרות טוטאלית בקניה של העיתון הזה וממשלת ישראל, שיכלה, משרד הקליטה, משרד האוצר, אני לא יודע איזה גופים. אני מציע, קיבלנו החלטה בדירקטוריון ואני לא יכול לשנות אותה. התהליך יהיה, אני אומר פה, אם עד סוף ינואר אתם תמצאו, ממשלת ישראל תתחייב לשלושה מיליון לפרסם בקבוצת וסטי - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

זה עד סוף פברואר.

ינון אנגל:

עד סוף פברואר. אוקיי, אנחנו יכולים לפתוח מחדש. זה לא אסון. המותג וסטי קיים - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אם אתה תסגור אתה לא תצליח לפתוח.

קריאה:

אם יצא אז זה רק מרץ-מאי, כי יש שם תהליכים של הלפי"מ.

היו"ר אברהם נגוסה:

ההצעה של חבר הכנסת רוברט טיבייב זה חצי שנה, יותר הגיונית מכיוון שאנחנו יודעים גם את העניין של תקציב הלפי"מ. אם נאריך את זה יותר, אולי לסוף אפריל, מה אתה אומר?

ינון אנגל:

התשובה היא שלילית ואסביר גם מדוע.

היו"ר אברהם נגוסה:

עד אז נעבוד מול הממשלה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

נעבוד יחד.

ינון אנגל:

לא, אני לא עובד איתך יחד. אני לא רוצה נדבות מהממשלה, אני לא רוצה טובות מהם, אני רוצה מודעות, זה הכל. אני עיתון חופשי אני לא רוצה מהם כלום.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני מתכוון לחברי הכנסת.

ינון אנגל:

אני אתייחס. הייתה החלטת דירקטוריון בידיעות אחרונות, זה עסק פרטי, ראו את המספרים, ראו את מספרי התפוצה ואת ההידרדרות בהם והייתה החלטה בדירקטוריון שסוגרים את הפרינט ומתמקדים באינטרנט. כמות הנכנסים לאינטרנט, ואני מסכים שזה לא אנשים מבוגרים כל כך, מתקרבת ל-100,000. כמות התפוצה של וסטי המודפס זה אפילו לא 10% מזה. אז אני לא יכול עכשיו לשנות החלטת דירקטוריון, אבל אני אומר לכם כמנכ"ל, אם אתם בסוף פברואר תבואו לממשלה, לא אני אבוא, אני לא אבקש מהם, לא רוצה מהם. אם אני אבקש אני אהיה חייב. אני אקבל טלפונים מחברי כנסת ושרים. אנחנו לא נעשה את זה.

אם אתם עד סוף פברואר תצליחו לארגן תקציבי פרסום, התחייבות של לפ"מ בשלושה מיליון לשנה, אנחנו נפתח מחדש.

לאון ליטינצקי:

תקשיבו מה הוא אומר. הוא אומר נפתח מחדש. הוא סוגר בסוף החודש.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו רוצים שתקפאו את ההחלטה שלכם עד סוף פברואר.

לאון ליטינצקי:

אפשר רק מילה לפני שהמנכ"ל מדבר? המנכ"ל יודע טוב מאוד שאם הוא מביא נוסח מתומצת מהישיבה של היו והרצון של הועדה וחברי הכנסת המכובדים - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

לטובת העולים. לא להציל את ידיעות אחרונות.

לאון ליטינצקי:

אנחנו מדברים על משהו אחר. זה כבר נאמר על ידך ועל ידי המנכ"ל. אם הוא מביא את זה לשיבת הדירקטוריון, על בסיס ההצעה של חברי הכנסת לעשות מאבק מול לפ"מ, מול כל הגורמים הממשלתיים, להביא לסכום של שלושה מיליון לפרסום, הוא מממן לא רק את וסטי, אלא גם את חלק גדול של כמה מחלקות ב- - -

ינון אנגל:

התשובה היא שלילית.

לאון ליטינצקי:

תרשה לי. אבל אם אתה מביא את זה להחלטת דירקטוריון, תאמין לי, הדירקטוריון יתמוך כי כדאי לו לקבל את השלושה מיליון ולסגור את זה עכשיו שחברי הכנסת לא יעשו דבר כי בלאו הכי ברור שזה לא ייפתח.

ינון אנגל:

אני אומר שכן ייפתח. יהיה תקציב של שלושה מיליון לפרסום בוסטי, העיתון ייפתח.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתה צריך לתת לנו פסק זמן לטיפול.

לאון ליטינצקי:

בדיוק. תן פסק זמן. חודשיים, שלושה חודשים.

היו"ר אברהם נגוסה:

אתה אמרת שלושה מיליון. אם נצליח רק מיליון וחצי, האם אתם יכולים להשתתף גם בחצי?

ינון אנגל:

כבוד היושב ראש, אני לא מסוגל לתת לך תשובה כי אני קצת סקפטי אם תצליחו בכלל. אני עובד מול משרדי ממשלה ורואה את הגישה שלהם וידם קפוצה והעתונות לא מעניינת אותם, והעתונות הכתובה, לא רק וסטי אלא עוד הרבה דברים במדינת ישראל מתנדנדים. סגרתי עכשיו בית דפוס בכרמיאל, פיטרתי 80 איש כי הכל ירד בעיתונות הכתובה. 80 איש פיטרתי, בית דפוס שסגרתי בכרמיאל לפני שלושה חודשים. השקענו שם עשרות מיליונים בעבר ולא הייתה ברירה, היינו צריכים לסגור. אתם לא מבינים בכלל מה קורה בעיתונות הכתובה. אני יכול להיות נורא נחמד, אין לי אפשרות, יש לי מחויבות ל-2,000 משפחות. לא רק ל-12 איש, ל-2,000 משפחות. אני אומר אם תצליחו להביא פרסום ממשלתי לקבוצת וסטי בשלושה מיליון, אני לא רוצה עכשיו לנהל משא ומתן, אני לא יודע, תגידו יש לנו 2.9 מיליון, אני לא יודע, נשב ונחשוב, אני לא פוסל שום דבר. הכדור בידיים שלכם לנסות ולהביא. את האמת, אני מוכרח להגיד לכם בכנות, אני נורא סקפטי.

היו"ר אברהם נגוסה:

אז אנחנו אופטימיים, לכן בוא תן לנו זמן לנסות. אנחנו לא אומרים לך שאנחנו מבטיחים שיהיה, אבל תפקידנו הוא לטפל בזה, נבדוק את העניין הזה אבל הזמן שאתה נותן לא מספיק לנו. לכן תן לנו את הזמן, אל תסגרו את העיתון, תקפואו את ההחלטה שלכם עד סוף פברואר ואז נבוא ונאמר אם הצלחנו או לא.

ינון אנגל:

זה לא בידי, זו החלטת דירקטוריון.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אז תחזור לדירקטוריון ותחזור אלינו בהודעה ליושב הראש.

היו"ר אברהם נגוסה:

תחזור אלינו ותודיע. תראה, זה לא עניין מפלגתי ולא פוליטי. אנחנו רואים את טובתם של העולים. לכן כולנו ביחד הולכים לבדוק - - -

ינון אנגל:

למה לא באתם אלינו לפני חודשיים?

שלומית אבינח:

אף אחד לא פנה לוועדה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני מצטער, חברת הכנסת סופה לנדבר דיברה איתי בשבוע שעבר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

נכון, ומיד ענית, למרות שהיינו פסימיים ואני צריכה להגיד לך תודה שדחת את זה לטובת העולים כדי להציל ולנסות.

היו"ר אברהם נגוסה:

כשהיא דיברה איתי בנושא אמרתי "בסדר" ולאחר מכן עשיתי בדיקה וכשנוכחתי לדעת שזה עסק פרטי, אמרתי שבכל זאת אקיים את הדיון כי המטרה היא טובת העולים. לכן אני חושב שטוב שקיימנו את הדיון, טוב שדיברנו על זה ויש לנו כיוונים, אבל את הכיוונים האלה דרוש זמן לבדוק. תן לנו זמן, אל תקפאו.

ינון אנגל:

ענית לי כס. אני לא מסוגל לתת זמן, אנחנו יכולים לפתוח את העיתון מחדש כי המותג קיים והדיגיטל קיים.

היו"ר אברהם נגוסה:

זה לא ---

ינון אנגל:

אני חייב להיות בוועדה אחרת, אני מצטער.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו יודעים שאתה לא מקבל החלטות לבד. זה ברור לנו תחזור להנהלה שלך ---

ינון אנגל:

אני רוצה להגיד עוד דבר שנזכרתי בו. פניתי לכמה בעלי הון במלייה הרוסי, קיבלתי "נייט" מכולם. פניתי לחמישה "בואו קחו את העיתון ותמשיכו אותו" אף אחד לא הסכים. שאלו אותי כמה העיתון מפסיד, אמרתי להם כמה מפסיד, לא רוצים להגיד ---

היו"ר אברהם נגוסה:

למה אתה אומר את זה, אני לא אמרתי --- לבקש נדבות, אמרתי שיש פה ---

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

כמה העיתון מפסיד?

ינון אנגל:

אני לא יכול להגיד, זה עסק פרטי. הסכומים משמעותיים.

היו"ר אברהם נגוסה:

אדוני המנכ"ל, אני רוצה שתבין אותי. לא אמרתי שחברי הכנסת הולכים לבקש מאנשי הון לתרום. זה לא הכיוון. אנחנו אומרים למדינה, יש את מדינת ישראל, יש את ממשלת ישראל, כקולטת עליה, זו מטרתה וחובתה לתת שירות לעולים חדשים כדי שהם ישתלבו בחברה. לכן יש לנו כתובת כחברי הכנסת וזו הממשלה. תן לנו ללכת עם הבקשה ועם הצרכים האלה. אני מבין אותך לגבי האינטרנט, אב אנחנו מסתכלים על העולים הוותיקים המבוגרים.

ינון אנגל:

אני לא יכול לשנות החלטת דירקטוריון. עשינו שימועים, יש חוק במדינת ישראל.

היו"ר אברהם נגוסה:

תבדוק ותחזור.

ינון אנגל:

אני כן אומר שאם תבוא עם תשובה חיובית ולא מתנות ולא מענקים ולא שום דבר, פרסום. אנחנו נטפל בעניין הזה ואתם תצאו מרוצים. אני רוצה לראות שיש - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אז תן לנו חודשיים. תחזור להנהלה תבקש פסק זמן של חודשיים ואנחנו מבטיחים לך שתוך הזמן הזה יושב הראש ואנחנו יחד - - -

ינון אנגל:

אני חייב לפרוש.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני רוצה שתגיד לנו, אתה הולך לבדוק עם הדירקטוריון בעניין ההקפאה עד סוף פברואר. לכן אנחנו נבדוק ונהיה בקשר, כרגע ב-30 לדצמבר אל תסגרו.

ינון אנגל:

לא, היום ההחלטה היא לסגור ואני מחויב.

היו"ר אברהם נגוסה:

זה אני יודע, בגלל זה אנחנו מקיימים דיון.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אתה אמרת, אתה כיוונת אותם. תנסה לשכנע - - -

ינון אנגל:

לא, מה זה כיוונתי? אנחנו צוות הנהלה בידיעות אחרונות שאנחנו רוצים לשרוד, לא דברים אחרים. לשרוד. סגרתי בית דפוס, סגרתי שני מגזינים ואת וסטי אנחנו לא סוגרים, אנחנו הופכים לדיגיטלי. חברים אני מצטער, תודה רבה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו מבינים את זה שאתה הולך לבדוק ולהודיע לנו.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

סך הכל חודשיים, זה לא כל כך הרבה זמן.

היו"ר אברהם נגוסה:

להקפיא לחודשיים עד סוף פברואר.

ינון אנגל:

אני אביא את זה לדיון, אני סקפטי, אבל אתם מבקשים, אני מוכרח להגיד, לא רוצה מתנות מאף אחד. אני רוצה תקציב פרסום מלשכת הפרסום הממשלתית. זה הכל. אם לא יהיה - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אנחנו הבנו את זה.

ינון אנגל:

אני אגיד עכשיו עוד דבר, יותר חמור. גם הדיגיטלי מפסיד היום כסף, אבל מעט. אם הוא לא יתפתח אני לא יודע מה יהי בעוד שנה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

דיגיטלי לא מחליף את העיתון הזה. זה משהו אחר זה קהל יעד אחר לגמרי.

ינון אנגל:

אם הייתי אומר לך את המספר שקונים את העיתון את היית - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני יודעת.

היו"ר אברהם נגוסה:

תודה רבה לך, תודה שהגעת, תודה על נכונותך בנושא. אם למישהו אין עוד מה להוסיף נסכם בזה שנקבל אחרי שהוא יבדוק עם הממונים שלו, עם הדירקטוריון שלו, ואנחנו במקביל נבדוק מול הלפ"מ בעניין הזה, אם ניתן לעשות מה שהוא ביקש, פרסום של שלושה מיליון שקל בשנה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

שלושה מיליון שקלים אפשר לתת למישהו, הוא יעשה אחלה עיתון, כמו שליאון - - -

לאון ליטינצקי:

אלה סכומים ענקיים.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני אומר מה שהוא ביקש.

לאון ליטינצקי:

תעשו חשבון, שישה עובדים. נגיד משכורת של 20,000 כל חודש. נגיד, שעולה לעיתון.

קריאה:

12,000.

אלכסנדר וילנסקי:

איזה 12,000? על מה אתם מדברים?

לאון ליטינצקי:

אם היום לפ"מ נ ותן להם לשנה 80,000 שקל, אם אתם מצליחים לעשות פי 10, תאמינו לי, הם ינשקו לכם ידיים. מיליון אם ישלמו להם הם יגידו תודה.

היו"ר אברהם נגוסה:

50% ממה שהוא ביקש, שאלתי, ביררתי את העניין.

לאון ליטינצקי:

הלכת רחוק מאוד, 50%. גם אם 30% תשיג או 20%, העיתון יישאר לעבוד.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

הבעיה היא אחרת. להרוס אפשר, לבנות אחר כך לא.

לאון ליטינצקי:

בדיוק.

אלכסנדר וילנסקי:

אני רק רוצה אינסרט קטן, כי עורך שעושה אצלי מוסף אוקנה ומגזין תיירות, מקבל משכורת מינימום. 5,500 שקל.

לאון ליטינצקי:

אז כמה עולה להם להוציא גירסה אחת?

אלכסנדר וילנסקי:

הוא מקבל את זה כמעט 20 שנה. אז לא 20 ולא 12 ואפילו לא 80, שלא יגידו שזה סכומים כאלה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אני שואל אתכם, אם לא יהיה מה שהוא ביקש ואפילו לא יהיה 40%, ממשרד הפרסום הממשלתי יכולים להגיד שהם לא יכולים להתחייב, ואי אפשר להגביל אותם לעיתון מסוים כי הם עושים את זה איפה שנוח להם. האם יש לנו אפשרות למצוא אלטרנטיבה אחרת כדי שהציבור יקבל את השירות?

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

זה העיתון היחידי ברמה שלו, בתחקירים שהם עושים. הם לא מעתיקים ולא מתרגמים מעיתון אחר. מה שהם עושים, זו עבודה מיוחדת ועיתונאות ש - -

היו"ר אברהם נגוסה :

זרקתי את זה כמחשבה.

קריאה :

צריך לצרף את העיתונאים לדיגיטל שהם ימשיכו לכתוב כתבות.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו) :

לא, אנחנו דיברנו על משהו אחר.

היו"ר אברהם נגוסה :

אני לא עוסק בחלופות, רק זרקתי רעיון במקרה שלא נצליח. אנחנו נלך בכיוון שסיכמנו עכשיו. אם ניכשל אז צריך לחשוב על אלטרנטיבה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו) :

בואו נעשה דבר כזה, נחתיים 120 חברי כנסת לפנינו שלנו ללפי"מ להציל את עיתון וסטי ולהתחייב, הם כבר יודעים לעשות משא ומתן עם ההנהלה של עיתון ידיעות אחרונות, כמה זה עולה, חשבון פשוט, להציל את העיתון למען העולים והעליה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

באמת, למרות שהוא לא במפלגה שלי בואו נבקש מליאון - - -

היו"ר אברהם נגוסה :

לא אמרתם לי מה המפלגה שלו. אני לא יודע איזו מפלגה.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

איזו מפלגה אני אתה יודע?

היו"ר אברהם נגוסה :

כן.

אלכסנדר וילנסקי :

בנושא העולים כולנו באותה מפלגה.

היו"ר אברהם נגוסה :

כן. אמרתי מהתחלה שזה לא מפלגתי. זה לא פוליטי. זה העולים.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני) :

אם הולכים לכיוון של סופה, יכול להיות רעיון, לא בטוח ש- - - אבל בואו ננסה. המטרה שלנו היא לנסות עד הסוף.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו) :

התקציב של לפי"מ חצי מיליארד ש"ח אז אפשר למצוא כסף לתמיכה, התחייבות לפרסומים של לפי"מ

לאון ליטינצקי:

לא צריך לדבר כמה. יכול להיות שזה יהיה פי שלוש ממה שהם נותנים היום וזה יספיק להם, אי אפשר לדעת. הוא רוצה להציל את המינוס שלו, לכסות.

היו"ר אברהם נגוסה:

אם את רוצה כיוזמת הדיון לומר משהו לפני שאסכם את הדיון.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני קודם כל אסירת תודה שלקחת את הנושא בידך, ואתה בדיוק נגעת בנקודה נכונה מאוד. נכון שזה עסק פרטי ונכון שזה מאבק עבור העלייה והעולים, וזה עסק של ועדת העלייה והקליטה. יכול להיות שמישהו לא היה נכנס למה שנכנסת, ובאמת תודה לך בגלל שאמרו לי מראש שהעסק אבוד ולא נקיים ולא נעשה, אתה ניהלת את זה בצורה מאוד נכונה ואני מאמינה שיחד אנחנו נחתיים את חברי הכנסת בפניה ללפ"מ ולשר הנוכחי כדי להציל את המצב. העיתון הזה חייב להתקיים.

היו"ר אברהם נגוסה:

בסדר גמור. אנחנו מסכמים בכך שביקשנו קודם כל להקפיא את ההחלטה שלהם - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

אתה לא יכול.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו ביקשנו מהמנכ"ל והוא הבטיח לבדוק את האפשרות. במקביל - - -

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

סליחה, הצעה קטנה, בוא נכתוב מכתב גם לחברי הדירקטוריון של ידיעות אחרונות.

לאון ליטינצקי:

כן. מטעם הוועדה אפשר לכתוב מכתב שבהמשך לדיון ולהבטחת המנכ"ל לנסות - - - אנחנו מבקשים לשקול מחדש לתקופה כזו וכזו עד שיימצא פתרון ושכרגע אתם יוצאים למבצע להחתיים את חברי הכנסת בפניה ללפ"מ, גמרנו, זה תאמין לי מאוד כבד לחברי הדירקטוריון.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

בדיוק. יש לנו מסמך של עוד דרך - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו פונים לחברי דירקטוריון ידיעות אחרונות בבקשה להקפיא את ההחלטה, ולתת לנו זמן לפעילות פרלמנטרית שנעשה. במקביל אנחנו נארגן חתימות של חברי כנסת ופניה ללפ"מ.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

גם למשרדי ממשלה.

היו"ר אברהם נגוסה:

אנחנו נפנה גם למשרד הקליטה - - - הבעיה שלי היא שזה תקדים. לכן לא נצליח.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב ראש אני חושבת שזה לא נכון לגלגל את זה למשרד העלייה והקליטה בגלל שמשרד העלייה והקליטה צריך לפרסם משהו באיזה שהוא עיתון או ברדיו, אנחנו כמשרד מחויבים. יכול להיות שהמשרד טעה בכך שבעצם אין להם החלטה בידיים, אבל אני חושבת כמאבק - - - הם היו חייבים להיות כאן, אבל לגלגל את זה למשרד הקליטה זה בכלל לא נכון.

היו"ר אברהם נגוסה:

לא, גם אין לנו תקדים לכך, לכן שאלתי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

משרד העלייה והקליטה תמיד מפרסם - - -

היו"ר אברהם נגוסה:

בלפי"מ יש תקדים. כלומר עד 80,000 שקל הם עשו פרסומים, אותם אנחנו יכולים לשאול על הגדלת הפרסומים - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

מכל משרדי הממשלה, לא רק ממשרד העלייה והקליטה.

היו"ר אברהם נגוסה:

כן ודאי. אבל הם מרכזים את העניין. כי למשרדים אין סמכות. אני מציע שאולי ניפגש עם לפ"מ.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

בוא נזמין אותם לוועדה, נשמע מהם אם צריך נפעיל לחץ.

היו"ר אברהם נגוסה:

אפשר בשבוע הבא.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

יופי.

לאון ליטינצקי:

אני יכול להציע? אדוני היושב ראש, לפני שאתם מזמינים את לפ"מ לוועדה תבקשו מהם נתונים סטטיסטיים, כמה הם משקיעים בפרסומים בעיתונים הרוסיים.

רוברט טיבייב (המחנה הציוני):

בתוך ההזמנה הם יכתבו.

היו"ר אברהם נגוסה:

בסדר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

תודה רבה.

היו"ר אברהם נגוסה :

תודה רבה לכולם.

הישיבה ננעלה בשעה 12:07.